

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115216708
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6115216708.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej žalobcu Wüstenrot stavebná sporiteľňa a. s., so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, právne zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovaným 1/ T. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX K. K., 2/ Q. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX/XX, O. 5, Y. republika, v konaní o zaplatenie 9.064,44 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/274/2015-145 zo dňa 25. 04. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým vo zvyšnom rozsahu žalobu voči žalovanému 1/ zamietol (výrok II.) zrušuje a v tomto rozsahu konanie voči žalovanému 1/ zastavuje.

II. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým vo zvyšnom rozsahu žalobu voči žalovanej 2/ zamietol (výrok II.) mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.817,88 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne počítajúc od 29. 05. 2015 až do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Rozsudok okresného súdu v časti výroku o náhrade trov konania voči žalovanému 1/ (výrok III.) mení tak, že žalobcovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie voči žalovanému 1/ nepriznáva.

IV. Rozsudok okresného súdu v časti výroku o náhrade trov konania voči žalovanej 2/ (výrok III.) mení tak, že žalovaná 2/ je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením.

V. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania a náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému 1/ nepriznáva.

VI. Žalovaná 2/ je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania a náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 8.388,48 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29. 05. 2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšku žalobu zamietol.

2. Žalobca sa voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal žalobou zaplata sumy 9.064,44 € s príslušenstvom titulom plnenia zo Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX (ďalej v texte „zmluva o úvere“).

3. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom č. k. 14C/274/2015-81 zo dňa 15. 06. 2016 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 544,34 € spolu s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/485/2016-115 zo dňa 31. 07. 2017 bol rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti návrh zamietol (výrok II.) a vo výroku o náhrade trov konania (výrok III.) zrušený a v tomto rozsahu bola vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Vo zvyšku, teda vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 544,34 € s príslušenstvom zostal rozsudok právoplatný, teda nedotknutý.

5. Následne okresný súd po zrušujúcom uznesení vykonajúc dokazovanie vo veci samej opätovne posúdil nárok žalobcu v rozsahu, v ktorom bolo rozhodnutie okresného súdu vyššie uvedeným uznesením odvolacieho súdu zrušené. V intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 31. 07. 2017 okresný súd dospel po vykonanom dokazovaní (v poradí druhým rozhodnutím) k skutkovému a právnomu záveru, že na daný právny vzťah medzi stranami sporu ako vzťah spotrebiteľský je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte „zák. č. 129/2010 Z. z.“). Oboznámením sa s prílohami č. 1 a 2 konštatoval, že tieto tvoria súčasť zmluvy o úvere a z ktorých, konkrétne z prílohy č. 1 (č. I. spisu 12), je zrejmé, že výška, počet a termíny splátok, pokiaľ ide o medziúver, ale aj stavebný úver, sú určené v zmluve a z ktorých je možné v spojení s ustanoveniami zmluvy (čl. II, bod 2. a 5.) určiť aj dátumy týchto splátok. Obidve prílohy tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a žalovaní 1/ a 2/ v konaní ani nespochybnili ich prevzatie, či oboznámenie sa s nimi, vrátane sadzobníka (článok VII, bod 2.). Na základe uvedeného okresný súd konštatoval, že zmluva o úvere obsahuje zákonom č. 129/2010 Z. z. predpísané obligatórne náležitosti, vrátane určenia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov aj iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona. Zmluvu o úvere preto okresný súd nepovažoval za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov.

6. Následne okresný súd dospel k záveru, že na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. došlo v dôsledku toho, že žalovaní 1/ a 2/ neplnili svoje povinnosti - splátky riadne a včas, k okamžitému zosplateniu úveru v dôsledku omeškania sa žalovaných so splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Súčasne konštatoval, že odplata dojednaná za poskytnutý úver v zmysle zmluvy o úvere je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to konkrétne § 53 ods. 6. Okresný súd preto žalobe vyhovel a žalobcovi priznal istinu vo výške 8.388,48 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29. 05. 2015 až do zaplata.

7. Vo zvyšnom rozsahu žalobu okresný súd v poradí druhým rozsudkom zamietol, keďže dospel k skutkovému a právnomu záveru, na základe ktorého zmluvné úroky žalobcovi patria len do zosplatenia úveru, t. j. do 28. 05. 2015. Na základe tohto skutkového a právneho záveru žalobcovi nepriznal úroky z úveru/medziúveru vo výške 60,57 €, sankčné úroky vo výške 41,55 €, úroky z úveru/medziúveru v sume 2 x 168,87 € a sankčné úroky vo výške 2 x 115,852 €, ako aj úroky za oneskorenie splátky v sume 4,46 € po zosplatení úveru a zmluvný úrok vo výške 7,79 % ročne zo žalovanej istiny od 29. 05. 2015 do zaplata.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietol (výrok II.) a vo výroku o náhrade trov konania (výrok III.) rozsudkom č. k. 16Co/275/2018-179 zo dňa 27. 06. 2019 potvrdil. Vo zvyšnom rozsahu, t. j. vo výroku, ktorým okresný súd rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť sumu 8.388,48 € s príslušenstvom (výrok I.) zostal rozsudok nedotknutý, teda právoplatný.

9. Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/275/2018-179 zo dňa 27. 06. 2019 (ďalej len „potvrdzujúci rozsudok krajského súdu“) podal žalobca ako dovolateľ dovolanie. Poukázal najmä na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá nebola doposiaľ v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu riešená, a to od otázky „či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru“. Dovolací

súd pri skúmaní procesnej prípustnosti dovolania dospel k záveru, že vymedzená právna otázka, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie vo veci samej, v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu v čase podania dovolania, t. j. 12. 09. 2019 ešte nebola vyriešená, a preto dovolanie je procesne prípustné. Následne skúmal, či napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Dovolací súd zdôraznil, že predmetom dovolacieho prieskumu bolo posúdenie, či v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi naďalej patrí zmluvne dohodnutý úrok z istiny až do jeho vrátenia úveru, a to aj za obdobie po splatnosti úveru. V priebehu dovolacieho konania bola uvedená otázka už v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená, a to uznesením zo dňa 16. 06. 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 1/2021 pod R 5/2021, s právnou vetou „po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Dovolací súd sa v ďalšom zaoberal otázkou dokedy (do ktorého momentu) je povinný dlžník platiť úroky zo spotrebiteľského úveru, ak sa s jeho plnením dostane do omeškania a veriteľ pristúpi k jeho zosplatneniu. Uviedol, že pre dlžníka - spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí.

10. Najvyšší súd ako súd dovolací preto následne vo vyššie uvedenom rozhodnutí poukázal na to, že dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a odporuje ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednanie nezhorší. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi patrí úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Z týchto dôvodov dovolací súd zrušil potvrdzujúci rozsudok krajského súdu v dovolaní napadnutej časti, t. j. v zamietajúcom výroku, čo do zaplatenia úrokov z úveru poskytnutých na základe zmluvy o úvere a súvisiaceho výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie uznesením č. k. 4Cdo/136/2020-253 zo dňa 30. 07. 2021.

11. Najvyšší súd SR ako súd dovolací v zrušujúcom uznesení uviedol, že v ďalšom konaní je odvolací súd povinný opätovne rozhodnúť o uplatnenom nároku na zmluvné úroky vo výške 7,29 % ročne zo sumy 9.064,44 € od 29. 05. 2015 do zaplatenia s tým, že je potrebné posúdiť obsah dojednaných zmluvných podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, najmä vo vzťahu k bodom 5. a 7., z ktorých vyplýva celková čiastka, ktorú musí poberateľ úveru zaplatiť (v čase uzatvorenia zmluvy), ako aj celková doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že vysloveným právnym názorom v tomto uznesení je odvolací súd viazaný.

12. Krajský súd ako súd odvolací v zmysle § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“) po zrušujúcom uznesení dovolacieho súdu v zamietajúcom výroku čo do zaplatenia úrokov z úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, opätovne prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a viazaný právnym záverom dovolacieho súdu, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP (á contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, rozsudok okresného súdu vo vzťahu k žalovanej 2/ podľa § 388 CSP zmenil, nakoľko neboli dôvody na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Výrok rozsudku, ktorým okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 8.388,48 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29. 05. 2015 do zaplatenia (výrok I.) nebol odvolaním napadnutý, preto zostáva nedotknutý podľa § 367 ods. 2 CSP.

15. Odvolací súd po zrušujúcom uznesení dovolacieho súdu preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené žalobcom v odvolaní s tým, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil

skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, avšak otázku „či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia“ (a to aj za obdobie po splatnosti úveru), nesprávne právne posúdil.

16. Odvolací súd preto uznáva, že v prejednávanej veci bol odvolací dôvod žalobcu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, v zmysle ktorého žalobca namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, dôvodný. Okresný súd dospel k záveru, s ktorým sa stotožňuje aj súd odvolací, že na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., došlo v dôsledku toho, že žalovaní 1/ a 2/ neplnili svoje povinnosti - splátky riadne a včas, k okamžitému zosplateniu úveru v dôsledku omeškania sa žalovaných so splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Odplata dojednaná za poskytnutý úver v zmysle zmluvy o úvere je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to konkrétne § 53 ods. 6, v dôsledku čoho okresný súd správne žalobe vyhovel v rozsahu sumy 8.388,48 € s príslušenstvom.

17. Pokiaľ ide o otázku, či má veriteľ, teda žalobca, právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru, k tomu odvolací súd dopĺňa, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. 06. 2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 1/2021 pod R 5/2021, vyplýva, že veriteľovi po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle platnej zmluvy o úvere bolo medzi účastníkmi zmluvy dojednané v článku VII bod 5., že celková čiastka, ktorú musí poberateľ úveru, teda dlžník zaplatiť (v čase uzatvorenia tejto zmluvy) je suma 16.826,36 €. Celková doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola dohodnutá v zmysle zmluvy o úvere v článku VII bod 7. v trvaní 164 mesiacov. Výška, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov počas trvania medziúveru a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov počas trvania stavebného úveru v čase uzatvorenia tejto zmluvy, vyplývala z prílohy č. 1 k zmluve, ktorá tvorí jej neoddeliteľnú súčasť. Samotný súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, v čase uzatvorenia tejto zmluvy boli obsiahnuté v Prílohu č. 2, ktorá taktiež tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. V súlade so skutkovým a právnym záverom dovolacieho súdu tak odvolací súd opätovne posúdil obsah dojednaných zmluvných podmienok, ktoré vyplývajú z úverovej zmluvy, najmä vo vzťahu k vyššie uvedeným bodom 5. a 7., z ktorých vyplýva celková čiastka, ktorú musí poberateľ úveru zaplatiť, ako aj celková doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že táto bola uzavretá dňa 11. 11. 2011 s tým, že výška mesačnej splátky medziúveru predstavovala sumu 61,- € a výška mesačnej splátky stavebného úveru 100,- €. Počet splátok medziúveru so splátkou splatnou vždy v prvý deň príslušného mesiaca bol dohodnutý počet 85 a počet splátok stavebného úveru taktiež so splátkou splatnou vždy v prvý deň príslušného mesiaca o počte 79 (spolu 164 mesiacov). Dňa 06. 12. 2011 bolo žalovaným 1/ a 2/ zo strany žalobcu oznámené, že na základe ich žiadosti bol ich medziúverový účet zaťažovaný výplatom a platba bola realizovaná bezhotovostným prevodom v prospech účtu VÚB vo výške 8.000,- €, na medziúverovom/ úverovom účte mali žalovaní k dispozícii ešte 2.000,- € (č. l. 58 spisu). Z podania adresovaného žalobcom žalovaným zo dňa 20. 12. 2011 ďalej vyplýva, že vzhľadom na výšku vyčerpaného úveru sú povinní s účinnosťou od 01. 01. 2012 mesačne poukazovať sumu vo výške 105,- €, a to vždy k prvému dňu každého kalendárneho mesiaca (č. l. 60 spisu). Po oboznámení sa s výpisom medziúverového účtu (č. l. 65 až 74 spisu) vyplýva, že celková doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavovala 164 mesiacov, t. j. 13 rokov a 8 mesiacov. Vzhľadom však na predčasné splatenie úveru žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci sú tak povinní zaplatiť žalobcovi tak istinu, ktorá im bola ako úver poskytnutá, ako aj zmluvný úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžníci zaplatili ako cenu peňazí. Celková čiastka, ktorú boli žalovaní povinní zaplatiť za poskytnutie úveru bola v zmluve o úvere dojednaná vo výške 16.826,36 €. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva a uvedené nebolo sporné, že žalovaní 1/ a 2/ dobrovoľne uhradili na poskytnutý úver sumu 4.075,66 €, ktorá skutočnosť bola už zohľadnená pri rozhodnutí okresného súdu, a to v jeho rozhodnutí v poradí prvom zo dňa 15. 06. 2016 (bod 9. odôvodnenia rozhodnutia). Na základe týchto skutkových a právnych záverov okresný súd rozsudkom zo dňa 15. 06. 2016 (č. l. 81 spisu) uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 544,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29. 05. 2015 až do zaplatenia a v tomto rozsahu je rozhodnutie dňom 10. 08. 2016 právoplatné. Nasledujúcim rozsudkom okresného súdu zo dňa 25. 04. 2018 bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť zaplatiť spoločne

a nerozdielne sumu 8.388,48 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29. 05. 2015 až do zaplatenia, v ktorom rozsahu nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť dňa 27. 06. 2018. Suma, ktorú tak žalovaní 1/ a 2/ žalobcovi dobrovoľne uhradili spolu so sumou, ktorá bola doposiaľ priznaná právoplatným rozhodnutím okresného súdu spolu predstavuje sumu 13.008,48 €. Ak teda v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom tak, ako je tomu aj v tomto prípade patrí veriteľovi úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, je zrejmé, že celková čiastka, ktorú mali žalovaní 1/ a 2/ za poskytnutie úveru zaplatiť (v čase uzatvorenia zmluvy) predstavovala sumu 16.826,36 €, potom je nárok žalobcu odôvodnený v rozsahu 3.817,88 € , a to ako rozdiel sumy, ktorú mali žalovaní 1/ a 2/ zaplatiť (v zmysle platne uzavretej zmluvy o úvere) a sumy, ktorú už uhradili dobrovoľne pred zosplatením spolu so sumou, na ktorú boli zaviazaní vo vzťahu k žalobcovi právoplatným rozhodnutím okresného súdu (544,34 € s prísl. + 8.388,48 € s prísl.). Zohľadňujúc tak celkovú čiastku, ktorú mali žalovaní 1/ a 2/ zaplatiť za poskytnutie úveru žalobcovi s prihliadnutím i na celkovú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, im vzniká naďalej povinnosť (po čiastočnej úhrade dobrovoľne a po tom, ako o čiastočnej povinnosti rozhodol právoplatne okresný súd) zaplatiť sumu 3.817,88 €, a to spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne počítajúc od okamžitého zosplatenia úveru, t. j. od 29. 05. 2015 až do zaplatenia.

19. Krajský súd ako súd odvolací tak zmenil rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým vo zvyšnom rozsahu žalobu voči žalovanej 2/ zamietol a žalovanej 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.817,88 € spolu s príslušenstvom.

20. Pokiaľ ide o žalovaného 1/, v tomto smere bol odvolací súd povinný prihliadať na objektívne okolnosti v danej veci, a to skutočnosť, že žalovaný 1/ dňa 04. 04. 2018 osobne doručil do podateľne Okresného súdu Banská Bystrica na základe predvolania na pojednávanie informáciu, že bol Okresným súdom Banská Bystrica oddĺžený uznesením č. k. 4Odk/138/2017-26. Lustráciou odvolací súd zistil, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 4Odk/138/2017-26 zo dňa 30. 06. 2017 (zverejneným v Obchodnom vestníku 129/2017 dňa 07. 07. 2017) vyhlásil konkurz na majetok dlžníka - žalovaného 1/ a za správcu ustanovil JUDr. Petra Škrabáka so sídlom kancelárie Skuteckého 30, Banská Bystrica.

21. Podľa § 167a ods. 3 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej v texte „ZKR“) vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku.

22. Podľa § 167e ods. 1 ZKR, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

23. Vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného 1/ odvolací súd konanie zastavil ako celok, nakoľko v tomto konaní je žalobou uplatňovaná peňažná pohľadávka, ktorá vznikla pred rozhodujúcim dňom a jej príslušenstvo, ktorý nárok vznikol jednak pred rozhodujúcim dňom a jednak v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni, ktoré sa však považuje v dôsledku vyhlásenia konkurzu za nevymáhateľné (§ 166b) a nejedná sa o konkurzom nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ZKR. Z tohto dôvodu však nebol daný dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti, v ktorej nadobudol právoplatnosť, avšak v časti, v ktorej právoplatnosť nenadobudol je i toto konanie postihnuté vadou, ktorá sa týka procesných podmienok a na ktorú je súd v zmysle § 380 ods. 2 CSP povinný prihliadnuť. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd rozsudok okresného súdu v neprávoplatnej časti výroku okresného súdu, ktorý vo zvyšnom rozsahu žalobu voči žalovanému 1/ zamietol zrušil, nakoľko rozsudok okresného súdu, ktorým vo zvyšnom rozsahu žalobu voči žalovanému 1/ zamietol, bol vydaný dňa 25. 04. 2018, teda už po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného 1/. V tomto rozsahu odvolací súd konanie voči žalovanému 1/ zastavil.

24. Z totožných dôvodov odvolací súd pristúpil i k zmene rozhodnutia okresného súdu v časti výroku o náhrade trov konania voči žalovanému 1/ tak, že žalobcovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie voči žalovanému 1/ nepriznáva, aplikujúc ust. § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP. Odvolací súd má za to, že procesným úkonom žalovaného 1/, a to podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, tento v dôsledku vyhlásenia konkurzu na jeho majetok zavinil zastavenie tohto civilného sporového konania, a preto v zmysle § 256 ods. 1 CSP by mal žalobca nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj súdom odvolacím. Vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa (§

257 CSP) spočívajúce v okolnostiach prípadu, keď k zastaveniu konania došlo zo zákona (§ 167e ods. 1 ZKR) v spojení s okolnosťami potrebnými pre vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného 1/ v zmysle § 166, § 167 a § 167a ods. 1 ZKR, ako je napr. aktuálna životná situácia, platobná neschopnosť, vedenie exekučného konania, alebo obdobného vykonávacieho konania na majetok dlžníka pred vyhlásením konkurzu, však odvolací súd v zmysle § 257 CSP vyslovil, že žalobcovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie voči žalovanému 1/ nepriznáva. Pokiaľ ide o náhradu trov odvolacieho konania a náhradu trov dovolacieho konania, i v tomto prípade odvolací súd rozhodol vo vzťahu k žalovanému 1/ tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva z vyššie uvedených dôvodov.

25. O náhrade trov konania voči žalovanej 2/ rozhodol odvolací súd v zmysle § 388 CSP v spojení s ust. § 396 CSP a ust. § 255 ods. 1 CSP, teda, ak odvolací súd zmenil rozhodnutie, ako je aj v tomto prípade, rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Žalobca bol v konaní pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu úspešným, preto mu vznikol nárok voči žalovanej 2/ na zaplataenie náhrady trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 CSP).

26. V prípade žalovanej 2/ rozhodol odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania, ako aj o náhrade trov dovolacieho konania podľa úspechu v konaní, teda aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, teda podľa pomeru jej úspechu vo veci. Aj v odvolacom konaní bol žalobca úspešným v celom rozsahu, tak i v dovolacom konaní, preto je žalovaná 2/ povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania, ako aj náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolateľ, ktorý je fyzickou osobou a v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôže využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, sa môže so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci obrátiť na Centrum právnej pomoci podľa podmienok upravených v zákone č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci. O predbežnom poskytnutí právnej pomoci centrum rozhodne bez zbytočného odkladu ešte pred rozhodnutím o nároku na poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi).